

# Jaap van Staalduinen trots op restauratie maar niet blij met hoge lasten van Delfland

Schakel Midden-Delfland 29 juni 2011

door Simon van Zuilen

De Maaslandse melkveehouder Jaap van Staalduinen blijft strijden tegen de in zijn ogen veel te hoge tarieven die het Hoogheemraadschap van Delfland de boerenbedrijven oplegt. Dat zijn vooral de enorm hoge waterschapslasten, maar ook met het betalen van precariorechten heeft hij moeite. Delfland is met afstand de duurste van de 26 waterschappen in het land. Met het door hem te betalen precariorecht voor een brug, gaat het hem niet zozeer om het geld maar louter om het principe.

Het is alweer een paar jaar geleden dat de aan de Kwakelweg gevestigde Van Staalduinen zijn ongenoegen over de waterschapslasten kenbaar maakte. In die tussentijd is er niet zoveel gewijzigd. De waterschapslasten van Delfland zijn nog altijd de hoogste van het land. De verschillen tussen de tarieven worden vooral verklaard in de uiteenlopende kosten die de schappen maken voor water-, vaarwegen- en wegenbeheer. Van Staalduinen heeft daar wel begrip voor, maar wil er niet aan dat die tarieven zo ver uiteen liggen. „Een boer in de Achterhoek betaald 31 euro per jaar per hectare, een boer zoals ik in Midden-Delfland liefst 130 hectare. Met 40 hectare praat je toch over veel geld, zo'n 5.000 euro.” De 62-jarige Van Staalduinen heeft momenteel rond de 70 melkkoeien. Met de agrarische bedrijven nog steeds als de dragers van het Midden-Delflandgebied, voelde ook de lokale politiek zich verplicht iets aan de waterschapslasten te doen. Dat leidde uiteindelijk tot het voorleggen van de problematiek aan de vroegere staatssecretaris. Vorig jaar kwam daar een reactie op, waarvoor Van Staalduinen zijn schouders ophaalt. „In 2010 betaalde ik 134 euro per hectare, dit jaar 130 euro, tel uit je winst,” grinnikt hij. Hij ziet nog een storende ongelijkheid in de tarieven, waar het om land van Natuurmonumenten gaat. „Natuurmonumenten betaalt helemaal niks, maar als het regent valt er net zoveel water op hun land als op mijn land.” Daarnaast moeten veel boeren nog pacht voor hun grond betalen. Zoals Van Staalduinen. „De helft van de 40 hectare is van mijzelf, de andere helft van de Ridderlijke Duitse Orde Balije van Utrecht.” Juist dit jaar heeft de orde haar koers gewijzigd, is een deel van de pachtopbrengst door de commandeur aangewend voor diverse goede doelen ten behoeve van de gemeenschap.

## **Precario**

Jaap van Staalduinen heeft het evenmin op precariorechten. Ook daar ziet hij een ongelijkheid in, waarbij het vooral om het principe gaat. „Waarom moet ik precario voor een brug betalen, terwijl er door mijn land allerlei kabels van elektra, gas, water en rioolpersleiding liggen, die ik maar te gedogen heb. Jij moet overal voor betalen, terwijl ze zelf nergens van willen weten. Eigenlijk zouden ze aan mij precario moeten betalen,” is hij van mening. De door het hoogheemraadschap gewenste overname van een sloot in het land van de Maaslandse veehouder, leidt voor hem ook tot het betalen van precario. Zij verbindingsbrug tussen de weilanden ligt nu over die van het schap is. „Omdat zij die sloot zo nodig van mij moesten overnemen, moet ik precario voor die brug betalen omdat deze nu over hun sloot ligt.” De overname getuigt overigens niet van onderhoud.

## **Restauratie**

Waar Jaap van Staalduinen wel tevreden en ook heel trots mee is, is met de restauratie van de stal achter het woonhuis. De op instorten staande stal is na de sloop geheel opnieuw opgebouwd, is echt een juweeltje geworden. Met het al eerder gerestaureerde voorhuis heeft Midden-Delfland er een schitterend gemeentelijk monument bij gekregen. Op de afwerking

na is de restauratie afgerond. Met de restauratie is een bedrag gemoeid van 180.000 euro, waarin de restauratiesubsidie voor 30.000 euro en het Midden-Delfland fonds voor 20.000 euro bijdraagt. Een heel bedrag, maar het resultaat mag er zijn. Het enige wat nog wel moet gebeuren, is de restauratie van het melkhuisje dat naast het voorhuis gevestigd is. Dat verkeert in een erg krakkemikkige staat, haalt het resultaat van de restauratie weer wat omlaag. Van Staalduinen beaamt dat, maar heeft hiervoor nog geen oplossing. Melkhuisjes werden destijds gebruikt om de melk gekoeld weg te zetten, als deze op zondag niet werd opgehaald. Een nieuw melkhuisje zou de restauratie compleet maken.